

КЛАСИКА
ДНАС
ВИШЕ
НЕГО
ИКАД!

51.
БЕОГРАДСКЕ
МУЗИЧКЕ
СВЕЧАНОСТИ
6-19. ОКТОБАР 2019.

ЦЕБЕФ
ЦЕНТАР БЕОГРАДСКИХ ФЕСТИВАЛА

BEMUS

BOJAN SUĐIĆ: Najteže je izabrati – na šta ne otići!

REČ UMETNIČKOG DIREKTORA

Bez sumnje vodeće dirigentsko ime u srpskoj umetničkoj muzici poslednjih decenija, maestro Bojan Sudić aktuelni je šef-dirigent *Simfonijskog orkestra i Hora RTS*, kao i izvršni i umetnički direktor *Muzičke produkcije RTS*. Redovni je profesor i šef-dirigent *Simfonijskog orkestra FMU* u Beogradu.

Od samog početka njegov rad odlikovali su izuzetna širina i raznovrsnost repertoara horske, simfonijske i scenske muzike, te odista izvanredna postignuća u svim ovim oblastima i brojna priznanja – počev od prve nagrade na Jugoslovenskom takmičenju mladih umetnika u Zagrebu 1989, preko najznačajnijih profesionalnih priznanja u domaćoj muzici: nagrade na Međunarodnoj tribini kompozitora, godišnje nagrade *Udruženja muzičkih umetnika*, nagrade Grada Beograda, *Zlatnog beočuga*, godišnje nagrade časopisa *Muzika klasika*, *Vukove* i drugih. Intenzivno nastupa na domaćim i inostranim scenama u raskošnoj paleti repertoara.

Kritika u vezi sa maestrom Sudićem ističe spoj izrazite muzikalnosti i prefinjenog, autoritativnog i preciznog dirigentskog

gesta, naglašavajući da ga krasi još i erudicija u poznavanju obimne literature, kao i odgovoran odnos prema partituri, solistima i ansambli sa kojim radi. O njemu se takođe govori kao o prirodnom talentu izuzetnog stila i sa jednom od najlepših dirigentskih tehnika u današnjici. Maestro Bojan Sudić, od ovog oktobra nalazi se na čelu Beogradskih muzičkih svečanosti, kao umetnički direktor.

■ **Nalazite se čelu našeg najuglednijeg domaćeg festivala klasične muzike koji je već obeležio prethodnih pola veka u životu Beograda. Kako vam se čini ova vaša nova pozicija na kulturnoj sceni? Koliko je teško i komplikovano voditi ovako ogroman i renomiran festivalski aparat, i to još sa izuzetnom patinom?**

– Teško je uopšte i pomisliti da se bilo šta može porediti sa *starim dobrim vremenima* i koncertima koje smo pre nekoliko decenija iščekivali bezmalo mesecima unapred, kad je Bemus bio jedinstveni kulturni događaj u čitavoj bivšoj državi. Ali, izazov i leži u neophodnosti transformacije Bemusa i njegovog prilagođavanja novom dobu, novoj publici i ubrzanom vremenu. Kako sam se proteklih godina svesrdno zalagao za koncept opstanka i nastavka, umesto predlaganih i pokušanih marginalizovanja i ukidanja Bemusa, prihvatio sam novu odgovornost sa željom da selekcijom dodatno izdignemo Beograd na mapu kulturnih evropskih centara. Takvu viziju delim sa svojim brojnim kolegama na istom zadatku, pre svega u *Odboru Bemusa*, *CEBEF* kao izvršnom producentu i gradskom *Sekretarijatu za kulturu*. Svaki uspeh će stoga biti zajednički, a verujem da će se iskustva iz pripreme ovogodišnjeg festivala veoma pozitivno odraziti na realizaciju idućih.

■ **Aktuelni Bemusov program vibrira između velikih izvođačkih zvezda i onih nekih možda manjih po komercijalnim efektima, ali svakako pažljivo biranih – ko su vaši favoriti u narednim Bemusovim danima?**

– Nužno upadam u stereotip – svaki koncert mi je veoma specifičan i interesantan, i ne bih znao čemu da dam prednost, uključujući čak i one na kojima lično nastupam.

Od svega će biti najteže izabrati – na šta ne otići!? **Strana 2** ➔

PROGRAM

- SVEČANO otvaranje: Anđela Georgiju (sopran), Čarls Kastronovo (tenor), *Simfonijski orkestar RTS* sa dirigentom Bojanom Sudićem; *Kolarčeva zadužbina*, 6. oktobra u 20 sati;
- TRUBAČI Duško Gojković i Stjepko Gut sa *Big bendom RTS*; *Kombank dvorana*, 7. oktobra u 20;
- 40 GODINA umetničkog rada: Ljubiša Jovanović (flauta), *Kamerata serbika* sa dirigentom Igorom Grupmanom, solisti na flautama Jubin Kim i Guoliang Han; *Kolarčeva zadužbina*, 8. oktobra u 20;
- VOKALNI ansambl *The Queen's Six*; *Kolarčeva zadužbina*, 9. oktobra u 20;
- VANESA Mej, violina i kamerni ansambl; *Sava centar*, 10. oktobra u 20;
- KONCERT mladih umetnika: Petar Pejčić (violončelo) i Milica Zulus (violina); *Svečana sala Skupštine grada*, 11. oktobra u 20;
- KAMERNI orkestar *Slovenačke filharmonije* sa solistkinjom, violončelistkinjom Natali Klajn; *Kolarčeva zadužbina*, 12. oktobra u 20;
- DMITRIJ Sinkovski (violina i kontratenor), ansambl *La voce strumentale*; *Kolarčeva zadužbina*, 13. oktobra u 20;
- NIU Niu (klavir); *Kolarčeva zadužbina*, 15. oktobra u 20;
- KOŠTANA – opera u dva čina Petra Konjovića, dirigent Ana Zorana Brajović, režija Jug Radivojević; *Narodno pozorište*, 16. oktobra u 19.30;
- SABOR u pet slika – narodna muzika: autorka Mirjana Drobač; *Narodni muzej*, 16. oktobra u 20;
- SVEČANO zatvaranje: *Hor RTS 80 godina*, *Hor HRT*, dirigent Bojan Sudić; *Kolarčeva zadužbina*, 19. oktobra u 20 sati.

BOJAN SUDIĆ: Najteže je izabrati – na šta ne otići!

Nastavak sa 1. strane

Mislim da svaki koncert ima svoju publiku, ali i da ovogodišnji Bemus u celosti može da privuče brojne posetioce na svaki od njih, baš kao nekada...

Izvesnu kontroverzu svakako budi prisustvo Vanese Mej, koja kao da je neka vrsta „ženskog“ odgovora na prošlogodišnjeg Najdžela Kenedija. Koja je zapravo njena funkcija na festivalu – da privuče novu, mladu, još uvek neopredeljenu publiku klasičnim vrednostima možda?

– Čini se da previđamo da je vreme liturgijskog izvođenja i slušanja koncerata relativno kratko trajalo, i da se danas čitava planeta trudi da uz formiranu, obrazovanu, ali sve malobrojniju publiku, dovede u koncertne dvorane i one kojima Betoveni i Mocart nisu bili nerazdvojni deo odrastanja. Velika većina kompozitora i izvođača su oduvek želeli da se nametnu, istaknu i razlikuju od ostalih, neretko veoma napadnim sredstvima, koja su izazivala otpor, gnusanje i proteste u vremenima u kojima su se primenjivala po prvi put – da bi kasnije postala *klasična*. Vanesa Mej donosi neprecenivu atraktivnost i siguran sam da će zbog nje mnogi poslušati i neki od veoma klasičnih programa, na Bemusu ili van njega. Kao što su brojni slušaoci *Dip parpla* posle njihovog nastupa poželeli da slušaju Mocarta i u izvođenju simfonijskog or-

kinama unapred, ove godine nisu imali prostora da u svoj kalendar uvrste i nastup na Bemusu, s obzirom da je moj poziv usledio neposredno posle naimenovanja krajem godine i neophodnih prvih kontura izgleda festivala. Nadajmo se da će se na idućem Bemusu ponovo pojaviti, ukoliko uslovi to dozvole.

Možete li da nam ukažete na neki skriveni dragulj Bemusa koji nikako ne treba propustiti?

– Ukoliko je neki od dragulja ostao skriven, marketing je zatajio... očekujem mnogo od svakog koncerta, od Niu Niu, Duška, Stjepka i Ljubiše, *Sabora u pet slika*, *The Queen's Six*, Natali Klajn, Sinkovskog, mladih... od svih!

Mnogo vokalne muzike ove godine – od kamernih varijante, preko opere i operskih arija do horova? Možda je najdirljiviji onaj budućeg susret Horova RTS i HRT na završnoj večeri Bemusa?

– Zaista, velike operne zvezde poput Anđele Georgiji i Čarlsa Kastronova nisu nastupale često u zenitu karijere u Beogradu, kao što je to sada slučaj za svečano otvaranje festivala, dok je *The Queen's Six* odabran da nastupi u okviru engleskog kraljevskog venčanja, što mnogo govori o njihovom kvalitetu i ugledu. Takođe, veoma mi je bilo važno da 80 godina *Hora RTS* obeležimo kon-

■■■■

Danas se čitava planeta trudi da uz formiranu, obrazovanu, ali sve malobrojniju publiku, dovede u koncertne dvorane i one kojima Betoveni i Mocart nisu bili nerazdvojni deo odrastanja. Velika većina kompozitora i izvođača su oduvek želeli da se nametnu, istaknu i razlikuju od ostalih, neretko veoma napadnim sredstvima, koja su izazivala otpor, gnusanje i proteste u vremenima u kojima su se primenjivala po prvi put – da bi kasnije postala *klasična*

hunskih svetskih flautista, koji mu na taj način i lično ukazuju počast.

Niu Niu je pijanista koji je čitav *Simfonijski orkestar RTS* očarao kad smo zajedno nastupali na

i da će ovaj koncert biti sigurno dragocena uspomena mnogima koji su ga znali i voleli od ranije, kao i novim klincima koji ga nisu nikad čuli uživo. I njega i Stjepka Guta, koji je takođe naš veliki trubač svetskog renomea.

Jubileji su prilika da se povežemo sa našom zajedničkom prošlošću i ukažemo veliko poštovanje pojedincima koji su bili veoma prepoznatljivi tokom dugih decenija na našoj muzičkoj sceni, kao što je to slučaj sa Ljubišom Jovanovićem tokom 40 godina njegovog trajanja. Njegov koncert obeležavaju i dvojica njegovih kolega, vrhunskih svetskih flautista, koji mu na taj način i lično ukazuju počast.

Bojan Sudić sa Simfonijskim orkestrom RTS

kestra... Veliki puritanci zaboravljaju da su se mnogo dela koja danas slušamo sa pobožnošću, prekomerno gledajući svakoga ko sušne, premijerno izvodila u barsko-restoranskoj atmosferi. To svakako nije model koji bih voleo da danas vidim, ali takođe nisam pristalica ni muzeja klasične u koji se puštaju samo odabrani. Kad se barijere i prezir otklone, dobijamo nove poklonike najbolje umetnosti, koje sama muzika odmah formira na pravi način. Vanesa Mej spektakularno prevodi jezik klasične na ono što je razumljivo i prihvatljivo današnjim generacijama. A mnogi će posle poželeli da taj jezik savladaju i bez prevodioca.

Moram da vas pitam i za ponovno upadljivo odsustvo Beogradske filharmonije ovom prilikom, nakon njihovog prošlogodišnjeg povratka na Bemus. Kako je zapravo do toga došlo?

– Već sam u nekoliko navrata izjavio da mi je dugogodišnje odsustvo *Beogradske filharmonije* sa Bemusa – neobjašnjivo i neverovatno. Sajnjo je da su prošle godine ponovo nastupali. Ipak, kako se radi o ansamblu koji svoje nastupe planira go-

certom posebnog značaja, sa najprezentativnijim i najlepšim mogućim programom i gostima iz Zagreba, u nameri da horsku muziku vratimo i ponovo je podmladimo u našoj sredini. Takođe, da ponosno *stanemo na crtu* najboljim ruskim horovima koje je Beograd uvek voleo da sluša. O ostalim aspektima ne moram ni da govorim.

Kažite nam, molim vas, takođe par reči o Bemusovim solistima ove godine – od Duška i Ljubiše, preko Klajnovi i Sinkovskog, pa sve do pijaniste po imenu Niu Niu?

– Duško Gokjović je trubačka legenda u svetu, možda svi i nismo toga svesni u punoj meri. Činjenica je da i u ovim godinama svira vrhunski

festivalu u Šangaju ove godine, i veoma mi je drago da je prihvatio poziv da nastupi na Bemusu. Biće sigurno za mnoge zanimljivo da svoje predrasude o muzičarima sa Istoka preispitaju, slušajući ovakvo izuzetno rafinirano i interesantno umetnika.

Dmitrij Sinkovski je jedan od najvećih svetskih virtuozna na baroknoj violini, kontratenor takođe... ostvarila mi se želja da na Bemusu imamo i vrhunski savremeni barokni zvuk. Violončelistkinja Natali Klajn veoma je prepoznatljivo svetsko ime i zajedno sa odličnim *Slovenskim kamerinim orkestrom* predstavlja *klasični stub* festivala za sve poznavaoce.

Konačno, mislite li već sada o idućem Bemusu? Kakvu viziju imate za sledeće izdanje ovog festivala?

– Iako sam u mnogome već izgradio koncept idućeg, sva moja pažnja je trenutno isključivo na ovogodišnjem Bemusu. Svaki sledeći festival će vrednovati stečena iskustva, a time će se i moj koncept upravljati. ▲

Ljubiša Jovanović – proslavljeni domaći flautista i Niu Niu – mladi kineski pijanista

Duboko poniranje u tajne muzičke umetnosti

Flautistu Ljubišu Jovanoviću zaista ne treba posebno predstavljati Bemusovoj publici – jedan od naših najznačajnijih i najaktivnijih muzičkih umetnika svih vremena, aktuelnim koncertom na Beogradskim muzičkim svečanostima, u utorak 8. oktobra u *Velikoj dvorani Kolarčeve zadužbine*, obeležava 40 godina svog izuzetnog umetničkog rada, posvećenog vrhunskom koncertiranju, ali i pedagogiji, dirigovanju i neumornom angažmanu u radu sa mladima. Njegovi gosti na ovom koncertu biće ugledne internacionalne zvezde flaute – Jubin Kim iz Južne Koreje, prvi flautista berlinskog *Koncerthausa* i najmlađi pobednik Takmičenja u Zenevi, kao i Guoliang Han iz Kine, prvi flautista *Kineskog nacionalnog simfonijskog orkestra* i profesor flaute na pekiškom *Centralnom muzičkom konzervatorijumu*.

Mladi pak kineski pijanista Niu Niu, pravim imenom Žang Šengliang, rođen je 1997. takođe u porodici muzičara. Klavir je počeo da uči sa svojim ocem i već u šestoj godini održao prvi koncert. Sa osam godina upisuje se na *Konzervatorijum za muziku* u Šangaju, kao najmlađi učenik u istoriji ove škole. Do svoje jedanaeste godine, postao je najmlađi pijanista koji je održao resitale u dvorani *Santori hol* u Tokiju i *Nacionalnom centru za izvođačke umetnosti* u Pekingu. Od svoje desete godine učio je u klasi Hung-Kuan Čena, najpre na *Konzervatorijumu* u Šangaju, a potom i na *Muzičkom konzervatorijumu Nove Engleske* u Bostonu, gde se preselio sa porodicom. Godine 2014. primljen je na *Džulijard školu* sa punom stipendijom, gde je diplomirao 2018. Ovog pijanistu poznajemo već sa njegovog nastupa sa *Beogradskom filharmonijom* 2014, tada pod upravom maestra Muhaja Tanga u *Bramsovom koncertu za klavir i orkestar br. 1*. Ovom prilikom, Niu Niu na Bemus dolazi sa distingviranim pijanističkim repertoarom, koji će 15. oktobra, takođe na *Kolarcu*, svakako privući pažnju svih iskrenih ljubitelja klavira Ljubiša Jovanović i Niu Niu, predstavnici dve sjajne muzičke generacije na 51. Bemusu, podelili su sa nama neka svoja muzička razmišljanja i uspomene, posebno za čitaoca *Danasa*.

Vaša prva muzička uspomena iz detinjstva koje se sećate?

LJUBIŠA JOVANOVIĆ: Moj otac koji radi sa malim violinistima Jovanom Kolundžijom, Vesnom Stefanović...

NIU NIU: Jedno od mojih najranijih muzičkih sećanja iz detinjstva jeste ono kad sam se kao trogodišnjak popeo na klavirsku stolicu, otvorio neku knjigu za početnike i odsvirao je od početka do kraja. Moj otac, koji je bio profesor klavira, godinama kasnije rekao mi je da zapravo nisam ni imao pijanističku obuku pre te prilike, ali da sam uspeo da sve odsviram bez primetnih grešaka – što možda dolazi otuda što sam slušao časove koje je on držao drugim učenicima. Mislim da je nakon ovog događaja moj otac poverovao kako imam talenat za klavir i strast prema muzici, te je počeo da me i sam malo podučava ubrzo nakon toga.

Šta smatrate ključnim događajem u životu koji vas je opredelio za karijeru profesionalnog muzičara?

Moj život čine svi aspekti umetnosti, muzike ali i moje porodice: Ljubiša Jovanović

LJ: Bemus 1972, *Berlinska filharmonija*, Karajan. Jedna subota uveče na *Kolarcu*, Betoven *VI simfonija* i uvertira *Korolan*, a zatim u nedelju u 11 pre podne Vagner. Nezaboravno, zbog tih koncerata se bavim muzikom! Flautu je svirao Džejms Golvej!

NN: Rekao bih da je moj prvi samostalni resital koji sam održao kao šestogodišnjak, upravo taj presudni događaj koji mi je ulio veliku ambiciju da postanem profesionalni muzičar. Još uvek se sećam kako sam na tom koncertu svirao sonate Betovena i Mocarta, kao i različite komade Šopena i drugih kompozitora, a koncertna dvorana bila je prepuna, sa više od hiljadu gledalaca, koji su svi bili puni oduševljenja i nagrađivali me strastvenim aplauzima. Dok sam stajao na pozornici, osetio sam uzbuđenje i sreću kakvu nikad ranije nisam iskusio, a ta egzaltiranost i emocije koje sam uspeo da donesem svojim prstima, kao i velika količina energije koju sam uzvratno primao na bini, učinili su da definitivno odlučim kako ću biti koncertni pijanista celog života.

Vaš najomiljeniji profesor i najomiljeniji kolega? I zašto?

LJ: Imao sam sreću da godinama radim sa Orelom Nikoleom, jednim od najvećih muzičara 20. veka. Bili su to uvek dani *totalne umetnosti* koja prožima svaku poru bića i koja vas obuzima i nosi u najveće dubine ljudskog duha i humanosti. Uz njega su još i Kristijan Larde i Miodrag Azanjac oni pedagozi koji su mi dali duboki pečat u vladanju instrumentom i poimanju muzike.

Najbliži kolega sa kojim saradujem je Guoliang Han iz Kine. Spaja nas višedecenijsko prijateljstvo i razumevanje na polju umetnosti, flautizma, ali i sasvim elementarnih stvari vezanih za jednostavnu svakodnevicu.

NN: Od najranijeg uzrasta učio sam kod mnogo različitih profesora, pa je zapravo teško govoriti samo o jednom od njih kao najdražem. Ali, ako već moram da to učinim, verovatno bih kao najomiljenijeg odabrao Hung-Kuan Čena, kod koga sam studirao više od 10 godina i koji je takođe bio moj nastavnik na *Džulijardu*. On ima zapanjujuće veliku količinu znanja i uvek mi savetuje da isprobam različite mogućnosti u sviranju klavira, ali mi istovremeno daje i ogromnu količinu slobode u pogledu muzičke interpretacije, stalno me podstičući da otkrivam i potpuno razvijem svoje lične

osobnosti. Njegove poduke mi pomažu da dublje razmišljam o muzici i uvek predano kopam unutar svakog repertoara, kao i da budem mnogo ozbiljniji i maštovitiji muzičar.

Šta vas lično najviše zanima u muzici – odredeni kompozitor, žanr, neko neprolazno konkretno delo?

LJ: Sve ono što omogućava duboko poniranje u tajne muzičke umetnosti. Sa godinama sve su mi bliži Bah i Šubert, njihovu muziku bih mogao da sviram i slušam svakodneвно. Bahove flautske sonate i Brandenburški koncerti, kao i *Pasija po Mateju*, *Umetnost fuge* i *Muzička žrtva*, predstavljaju za mene esenciju uzvišene muzike koja natkriljuje civilizaciju u kojoj živimo.

NN: Imam ličnu naklonost prema repertoaru ranog romantizma, naročito prema muzici Frederika Šopena, koji je jedan od mojih najdražih kompozitora, a čija sam dela i svirao i snimao od najranijeg doba – na primer, snimio sam i izvodio kompletne Šopenove *Etide* kad mi je bilo otprilike 12 godina. Osećam da on koristi relativno jednostavan muzički jezik da bi izrazio mnogo snažnije i složenije emocije. U stvari, za svoj nastup na Bemusu izabrao sam nekoliko Šopenovih kompozicija – nadam se da će i publika moći da oseti tu moju neizmernu ljubav prema muzici iz romantičarskog perioda.

U kom pravcu se kreće muzika danas, po vašem mišljenju? Da li smatrate da je dobro što se klasična muzika sve češće u sadašnjici ukršta sa popularnom kulturom – kroz „crossover“, imidž, životni i profesionalni stil?

LJ: Za mene lično muzika se okreće sve više zabavi, brojni talentovani umetnici se lažno osmehuju, glumataju na sceni, a uz to često je i jedini cilj da se svira što brže i jače. Ako tome dodamo uzdisanja, provokativna oblačenja i ostale *trikove*, lako je razumeti nestajanje dubine umetničke misli. Razumem potrebu i pokušaj da se na taj način klasična muzika približi masama, ali me to ni na koji način ne dodiruje, jer

jednostavno ne slušam takve stvari, dosadno mi je. Naravno, postoje i izazovni projekti koji uspešno sintetizuju klasičnu i popularnu muziku, ali mnogo ređe nego što se to prikazuje.

NN: Lično sam otvoren za sve načine koji bi mogli da pomognu promociji klasične muzike i zapravo sam već bio deo nekih *crossover* saradnji u svojoj karijeri. Na primer, učestvovao sam u poznatom projektu TV animacije u Japanu od početka 2017 – izbor

muzike u ovoj animaciji u potpunosti je zasnovan na klasičnoj muzici, posebno onoj Šopenovoj, jer se priča i dešava oko Šopenovog takmičenja. Snimao sam kao jedan od glavnih likova i osećao da ovakva platforma i uzajamna veza muzike sa drugim vidom umetnosti može privući više publike da se zaljubi u klasičnu muziku, a meni olakšati da podelim svoju ljubav prema njoj sa još više ljudi.

Da li vam je profesionalna karijera umetnika koji je stalno na putu ikada otežala privatni život, bila u nekom trenutku izvor kolebanja između vaše muzičke i privatne persone?

LJ: Tajna života je pronaći partnera koji vam odgovara i koji je u stanju da skladno proživljava sa vama svet umetnosti. To svakako nije lako, ali je moguće. Imao sam retku sreću da pronađem takvu osobu. Zato nisam nikada imao nikakvu dilemu. Moj život čine svi aspekti umetnosti, muzike ali i moje porodice. Sintezaj je potpuna i nepokolebljiva.

NN: Činjenica da sam umetnik koji je stalno na putu mogla bi da moj privatni život učini poprilično različitim od onog neke tzv. obične osobe. Međutim, nikad nisam osetio da me to umara ili da teško podnosim sve te stvari, jer zaista uživam da putujem ka onoj sledećoj destinaciji i neizmerno se uvek radujem što ću se sresti i nastupiti pred nekom publikom tamo, koja me je možda već čula ili do sad još uvek nije. U stvari, moj privatni život nije previše pogođen tim mojim *putujućim* stilom, jer i dalje mogu da uživam u hobijima – na primer da slušam pop ili EDM muziku na putu, bavim se sportom i gledam neke filmove.

Šta biste nam konačno mogli reći o svom koncertnom repertoaru koji predstavljate na ovogodišnjem 51. Bemusu?

LJ: Obuhvatio sam svoja omiljena dela, *Koncert u de-molu* K. F. E. Baha i *Brandenburški koncert br. 4* i *Umetnost fuge* J. S. Baha, zatim saradnike koje izuzetno cenim – fantastičnu novu zvezdu flaute Jubina Kima, prijatelja poput Guolianga Hana i sjajnog violinistu i dirigenta Igora Grupmana, ali i svoje bivše i sadašnje studente – njih oko 80 – koji će se u okviru ansambla *Flautino Lola* klasičnu pojaviti sa svima nama na podijumu da zaokruže ovaj koncert Biće i nekih iznenađenja, ali to ostavljam posetiocima koncerta da otkriju. Ponosim se svojim studentima koji žive i rade širom sveta i koji će doputovati ovom prilikom iz Norveške, Švajcarske, Francuske, Slovenije, Hrvatske i Crne Gore, da se nađu sa svima nama na podijumu *Kolarca*, našeg

Moj privatni život nije previše pogođen „putujućim“ stilom, jer i dalje mogu da uživam u hobijima – na primer da slušam pop ili EDM muziku na putu, bavim se sportom i gledam neke filmove: Niu Niu

/Foto: Silvana

Vanesa Mej

Svetski poznata violinistkinja Vanesa Mej još kao tinejdžerka stekla je slavu originalnim spojem klasične i popularne muzike (prvi pop album *Violin Player* objavila je sa 16 godina). Talenat za muziku razvijala je od malih nogu na *Muzičkom konzervatorijumu* u Pekingu i na *Kraljevskom koledžu za muziku* u Londonu. Sa samo trinaest godina postala je, prema *Ginisovoj knjizi rekorda*, najmlađa solistkinja koja je ostvarila snimke violinskih koncerata Betovena i Čajkovskog. Nakon desetina albuma prodatih u višemilionskim tiražima i trijumfalnih nastupa širom sveta, slave je kao pionira krossovera umetničke i popularne muzike. Aktivna je i kao kompozitorka. Njen album *China Girl: The Classical Album 2* uključuje dve autorske kompozicije *Violin Fantasy* na temu iz Pučinijeve opere *Turandot* i *Reunification Overture* koja je označila ponovno ujedinjenje Kine i Hongkonga. *Radio Classic FM* 2017. objavio je listu najprodavanijih albuma klasične muzike za 25 godina svog postojanja, a Vanesa Mej se na ovoj listi pojavila čak tri puta. Prodala je više od 10 miliona albuma i osvojila je više od 40 međunarodnih nagrada za pop i za klasičnu muziku, a njene nastupe i snimke mogla je da prati publika u više od 100 zemalja. Učestvovala je u brojnim filmskim projektima. Na turnejama je posetila više od 50 zemalja i obišla planetu nekoliko puta! Nastupala je, između ostalog, u spektakularnim prostorima kao što su dvorac *Kremlijin* u Moskvi, *Hajd park* u Londonu, *Akropolj* u Atini ili zaleđe-no jezero *Sent Moric* u Švajcarskoj.

Na aktuelnoj turneji po Evropi Vanesu Mej prati orkestar i kamerni hor, garantujući spektakl dostojan najvećih svetskih koncertnih dvorana.

Čarls Kastornovo

Čarls Kastornovo uživa reputaciju jednog od najboljih lirske tenora svoje generacije. Njegov repertoar kreće se u rasponu od velikih Mocartovih uloga u operama *Don Đovani*, *Tako čine sve* i *Čarobna frula*, do Edgarda u *Lučiji od Lamermura*, Nemorina u *Ljubavnom napitku* i Alfreda u *Travijati*, a nastupe ostvaruje na scenama najvećih operskih kuća. U aprilu 2019. osvojio je prestižnu *Međunarodnu opernu nagradu* na takmičenju u londonskom *Sadler's Wellsu* kao pevača godine.

Andela Georgiju

U istoriji opere, Andela Georgiju blista kao redak dragulj: ona je pevačica i glumica izvanredne vokalne tehnike i izuzetne dramske i muzičke inteli-

gencije, ali i magnetske privlačnosti, koja uspeva da prođe u srca i umove širokog spektra publike u rasponu od zahtevnih poznavalaca do ljubitelja muzike. Debitovala je na međunarodnoj sceni 1992. u Kraljevskoj operi *Kovent garden (Boemi)*. Iste godine debitovala je u *Metropolitan operi* u Njujorku i *Bečkoj državnoj operi*. Na sceni *Kovent garden* pevala je prvi put svoju čuvenu *Travijatu* (1994), kada je *BBC* „ispraznio“ svoju programsku šemu kako bi mogao da prenosi operu. „Rasplakao sam se. Morao sam da izađem. Ta devojka je čudesna. Svojim glasom može sve da uradi“, izjavio je na jednoj probi dirigent Ser Đerđ Šolti. Izvođenje je snimljeno i objavljeno na etiketi *Decca*. Kritičari su jednoglasno zaključili: „Zvezda je rođena“.

Od tog trenutka, Andela Georgiju neprekidno nastupa u vodećim opernim kućama i koncertnim dvoranama širom sveta. Andela Georgiju je dobitnica brojnih priznanja, između ostalog *Crvene medalje Grada Pariza* i titule *Vitez reda umetnosti i književnosti* u Francuskoj i u svojoj rodnoj Rumuniji. Dobitnica je prestižne nagrade *Pučini* (2018), koju svake godine dodeljuje *Fondazione Festival Pucciniano*.

Gojković & Gut

Na ovogodišnjem festivalu, koncert će održati dva istaknuta muzičara svetske džeze scene – trubači Duško Gojković i Stjepko Gut sa *Big Bandom RTS*, sa kojim su dosad ostvarili značajan broj nastupa. Oba umetnika danas su prepoznatljivi majstori džeza sa osobenim stilom sviranja, koji su izgrađivali nastupajući sa najčuvenijim džeze muzičarima sveta, a sa pravom ih nazivaju *hodajućim enciklopedijama džeza*.

Ljubiša Jovanović

Flautista Ljubiša Jovanović jedan je od naših najznačajnijih i najaktivnijih muzičkih umetnika. Ovim koncertom on obeležava 40 godina umetničkog rada posvećenog vrhunskom koncertiranju, ali i pedagogiji, dirigovanju i neumornom angažmanu u radu sa mladima. Gosti na ovom koncertu biće velike internacionalne zvezde – flautisti Jubin Kim iz Južne Koreje, prvi flautista berlinskog *Koncerthausa* i najmlađi pobednik Takmičenja u Ženevi, i Guoliang Han iz Kine, prvi flautista *Kineskog nacionalnog simfonijskog orkestra* i profesor flaute na pekinškom *Centralnom muzičkom konzervatorijumu*.

The Queen's Six

Vokalni sekstet *The Queen's Six* osnovan je 2008. na 450. godišnjicu krunisanja kraljice Elizabete I, čije ime koriste u svom nazivu.

Svi članovi *The Queen's Six* zvanični su pevači *Kapele Svetog Đorđa* pri kraljičinom dvoru u *Vindzoru* i svi žive unutar zidina zamka. Hor *Kapele*, koji se sastoji od glasova dečaka i dvanaest profesionalnih muških pevača, nastupa na oko osam službi nedeljno, kao i na privatnim i državnim događajima, često pred kraljevskom porodicom. Sada su Danijel Britan i Tim Karlston (kontratenori), Nikolas Mađen i Dominik Bland (tenori) i Endrju Tompson i Sajmon

Vitli (baritoni) udružili snage kako bi svoj jedinstveni stil izvođenja predstavili mnogo široj publici. Njihov repertoar proteže se daleko van horskih pulteva: od ranih napeva, razvijene renesansne polifonije, raskošnih madrigala i emotivnih narodnih pesama, do nadmoćnih aranžmana džeze i pop numera.

Natali Klajn

Britanska violončelistkinja Natali Klajn dospela je u žižu muzičke javnosti osvajanjem titule *BBC Mladi umetnik* godine 1994. Bila je prvi britanski pobednik *Evrovizijskog* takmičenja mladih muzičara, a nagrađena je i klasičnom *BRIT nagradom za najboljeg britanskog izvođača*. Debitovala je na čuvenom Promsu 1997. a potom je bila jedna od prvih umetnika pozvanih da se pridruže novoj šemi naširoko slušanog *BBC Radija 3*. Ekskluzivno snima za kuću *Hyperion*. Nastupa sa svim najznačajnijim britanskim orkestrima, ali i *Montrealskom simfonijom*, *Nacionalnim orkestrom Liona*, *Novozelandskom simfonijom* i filharmonijskim orkestrom Buenos Airesa. Na koncertu, u okviru 51. Bemusa, nastupiće uz *Kamerni orkestar Slovenačke filharmonije*.

Sinkovski & la Voce...

Dmitrij Sinkovski – violinistu koji peva! Ovaj nesvakidašnji muzički genije ne samo da je vrhunski violinista, već i svojim glasom kontratenora osvaja sve poštovaoce starog baroknog i ranoklasičnog repertoara donoseći bravurne interpretacije bilo na svojoj violini *Ruđeri* iz 1675, bilo neverovatnim glasom. Sinkovski je vrata vrhunskog izvođaštva otvorio pobedom na čuvenom *Bahovom takmičenju*, a od tada nastupa širom sveta, između ostalih i sa svojim ansamblom *Instrumentalni glas*.

Niu Niu

Niu Niu (Žang Šengliang) rođen je 1997. u porodici muzičara. Klavir je počeo da uči sa svojim ocem i već u šestoj godini je održao prvi koncert. U osmoj godini upisuje se na *Konzervatorijum za muziku* u Šangaju kao najmlađi učenik u istoriji ove škole. Do svoje jedanaeste godine, postao je najmlađi pijanista koji je održao resitale u dvoranama *Santori hol* u Tokiju i *Nacionalnom centru za izvođačke umetnosti* u Pekingu.

Niu Niu je najmlađi pijanista ikada koji je potpisao ugovor sa velikom diskografskom kućom, objavivši prvi album *Niu Niu plays Mozart* 2008. U decembru 2017. potpisao je ekskluzivni ugovor sa kompanijom *Universal Music Hong Kong*, a njegov prvi album na etiketi *Decca Classics*, objavljen je u junu 2018. Godine 2017, Niu Niu je dobio poziv da nastupi za predsednike Kine, Rusije, Indije, Brazila i Južnoafričke Republike tokom gala večeri *BRIKS samita*. Trenutno se nalazi na svetskoj turneji, koja obuhvata sezonu 2019/20.

Foto: mikaphotoworks

Koštana

U čast velike godišnjice nacionalnog teatra ova renomirana kuća postavila je operu Petra Konjovića *Koštana*, pisanu po dramu Bore Stankovića, a u režiji Juga Radivojevića. Fantastični vranjanski folklorni motivi utkani su u ruho ovog dramskog i muzičkog remek dela, a vodeći operski umetnici *Narodnog pozorišta*, uključujući hor, orkestar i baletski ansambl doprineli su monumentalnosti ovog jedinstvenog nacionalnog umetničkog dragulja.

Foto: Aleksandar Stojković

Sabor u pet slika

Sabori, kao i neki drugi vidovi društvenog i običajnog znamenja u raznim sredinama srpskog etničkog podneblja, na kojima se u pojedine dane tokom godine narod okupljao iz jednog kraja ili više susednih oblasti, bili su prilike kada se na malom prostoru, prisustvom mnogih članova zajednice, sagledavala, rekli bismo, više nego u svakodnevici života, raskoš narodnog duha i tradicionalnog muzičkog nasleđa povezanog u skladnu celinu satkanu od pesme, virke, igre i nošnje. Ta raznolikost i bogatstvo muzičkog sadržaja, oblikovanog u okvirima kolektivnog poimanja pripadnosti i u iskazivanju individualnog osećanja i umeća zasnovanog na nasleđu i tradiciji, u mozaičkoj slici složenih oblika rasprostirali su se od jednog do drugog predeonog pojasa u kojima su, sve do nedavne prošlosti, svaku manju ili veću oblast karakterisali posebni oblici muzičkog izraza. Na formiranje muzičkog nasleđa u velikoj meri uticali su kulturno-istorijski činovi kroz vreme i prostor, društvene promene, privredni razvoj i, u novije vreme, siloviti tehničko-tehnološki napredak i neminovno su doveli do masovnog stvaranja i prihvatanja novog.

Koncert tradicionalne muzike pod nazivom *Sabor u pet slika* prilika je da se na sceni prikaže tradicionalno nasleđe Centralnobalkanke, Dinarske i Panonske zone. Učestvuju Duet Jovanka i Ljubodrag Mijajlović, Jadranka Jagličić, KUD *Kopaonik* iz Leposavića, KUD *Stanko Paunović – NIS Rafinerija nafte* Pančevo, Dobrivoje Todorović, Svetlana Stević, Duet *Malina Stanojević i Slavko Karača*, Ansambli *klaneta*, Ženska pevačka grupa *Crnućanke*, Muška pevačka grupa *Srpski božur*, Borisav Miljković, Maksim Mudričić i Mihajlo Nenadić.

Koncert je pripremila i vodi etnomuzikološkinja Mirjana Drobac.

Horovi RTS & HRT

Centralno delo repertoara udruženih horskih ansambala *RTS* i *HRT* biće *Svenočno bdenije* Sergeja Rahmanjinova. Neverovatno duhovno delo spojice dva najznačajnija hora naših prostora pod upravom Bojana Sudića. Ovaj koncert, i pored toga što zatvara 51. Bemus, svakako otvara novu stanicu muzičkog izvođaštva u Beogradu i nove etape života našeg najznačajnijeg festivala umetničke muzike.